

Att värna och vårda ett fädernearv

Av Albert Eklund

Ett kalenderår har nu gått sedan Hovenässets Kapellstiftelse ombildades till att bli en ideell förening med namnet Hovenässets Kapellförening. En styrelse har utsetts och nya stadgar antagits. Någon förändring i inriktning och verksamhet har inte varit aktuell. Skälet till ovanstående har mer varit nödvändigt sett ur juridisk synpunkt. När frågan dök upp om jag kunde tänka mig att engagera mig i arbetet med att värna och vårda det kulturrav våra fäder tillskapat oss här på Hovenäset, med start redan 1919, kändes det svårt att oförbehållsamt svara ja utan att först känna av intresset för kapellet från dagens innevånare.

Det stod fort klart att uppslutningen för kapellet var mycket stor bland så väl åretruntboende som utflyttade Hovenäsbor och dagens sommarboende. Ett av många uppdrag som genomförts under året har varit att dokumentera allt som finns såväl i som i anslutning till kapellet. Ett mycket intressant uppdrag att deltaga i. Att gå igenom alla dokument som finns för att beskriva allt som tillhör kapellet. Varje sak beskrivs med användningsområde, namn, årtal, storlek, inköpspris alternativt gåva. Vid gåva anges även vem som skänkt föremålet.

Ett axplock ur denna dokumentation och historien bakom den är följande historia om vår klockstapel vilken förutom att kalla på uppmärksamhet om kyrklig händelse även varit vägvisare för många sjöfarande på väg till Hovenäset.

Klockstapeln var till att börja med avsedd att placeras på Vägga kyrkogård. Den uppfördes 1924 på sin nuvarande plats till en kostnad av 1.696:--. Askums kommun bidrog med 1.400:-- Klockan, som väger 300 kg, kostade 1.350:-- och betalades av insamlade medel. Den är tillverkad av Bergholtz i Stockholm. Klockstapeln invigdes 1924 08 09. Fram till i mars 1961 drogs den för hand för att därefter bli elektrifierad till en kostnad av 3.126:-- som skänkts av Hovenässets kyrkliga syförening. År 1989 genomförs en renovering av klockstapeln.

Klockan är graverad med följande text.

*Stanna människa, när jag låter ljudet höras av min malm
Vänd Dig till Din Fader åter uti bön och bot och psalm
Att när sist en gång jag klämtar när din vandring slutad är
Herrens ande själf Dig hämtar och till Himmelrik Dig bär.*